

Р Е Ш Е Н И Е №215

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 23 септември, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на осемнадесети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Стефанова, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 229 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Началника на РО “НСК” ЮЗР, чрез процесуален представител обжалва решението на РС Брезник, постановено по нах дело № 139/12 г., с което е отменено НП № Пк-6-20/12 г . Наказателното постановление е издадено срещу И.А.***, за това, че като “гл. архитект на община Брезник” е извършила административно нарушение на чл. 144, ал. 3 от ЗУТ и на основание чл. 233 от ЗУТ е наложена глоба в размер на 500 лева. В касационната жалба се развиват оплаквания за незаконосъобразно постановен съдебен акт и се иска отмяната на решението на РС, както и да се постанови друго решение с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да се остави в сила.

Представителят на окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като съобрази доводите на страните всв връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима.

За да отмени издаденото срещу въззивника НП, РС е приел, че в хода на производството пред АНО, последния е допуснал съществено нарушение на процедурните правила. Според РС, АНО е нарушил задължение, вменено му по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Оспореното въззивно решение е неправилно по крайния си правен резултат. Разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН създава процесуално задължение на наказващия орган преди да се произнесе по преписката с актовете по чл. 53, ал. 1 или по чл. 54, изр. 1 от ЗАНН да извърши проверка за законосъобразност и обоснованост на АУАН, да прецени направените възражения и при необходимост да извърши или възложи разследване на спорните обстоятелства. Органът по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза не дължи експлицитно манифестиране на резултата от тази си процесуална дейност - вж. изискването за съдържание на НП по чл. 57, ал. 1 и на мотивираната резолюция за отказ за прекратяване по чл. 54, изр. 1 от ЗАНН. Безспорно и неспоримо доказателство в тази връзка е становище на работна група в констативен протокол Пк-6-1 от 3.VIII.2012 г. по повод възражението на въззивника по повод АУАН от 2.III.2012 г. Необсъждането на тези доказателства и възприемане на тезата, че АНО е нарушил разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, при наличие на документирано становище по този ред налага да се приеме, че процесуалното нарушение е извършено от въззивния съд, а не от АНО. За да постанови неправилен съдебен акт, РС е пренебрегнал

доказани обстоятелства, удостоверяващи дължимите от АНО действия, по повод подадено от въззивника възражение срещу АУАН. Имплицитно при издаването на НП се заявява позицията на наказващия орган, че при съставянето на АУАН не са допуснати нарушения, възраженията на нарушителя са неоснователни, а събирането на допълнителни доказателства не е необходимо. Обратното е важимо при прекратяването на административнонаказателното производство от наказващия орган. Следва да се има предвид, че издаването на НП не създава процесуална преклузия за събиране на доказателства /арг. от чл. 332 от НПК, а също и чл. 107, ал. 2 до 5 от НПК/. В разглеждания казус наказващият орган е обективизирал писмено в санкционния акт извършването на дейността по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като последиците от това дали е надлежно извършена се оценяват от съда при собствената му проверка и оценка на АУАН и събраните доказателства, а не на междинната дейност на наказващия орган. Друго – на въззивника е осигурена в пълен обем процесуална възможност да осъществи правото си на защита при осъществен от въззивния съд съдебен контрол. Именно в тази връзка, вместо да приема, че АНО е допуснал съществено процедурно нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, въззивният съд е бил задължен да разгледа жалбата и да се произнесе със съдебен акт по същество. Преекспонирането на процесуално нарушение от страна на АНО, при липса на такова /никъде не е регламентирано как следва да се произнесе АНО или негови служители, при обсъждане на възражения, постъпили по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН/, на задължението по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН не следва да се цени в полза на въззивника.

Изложеното е основание да се отмени решението на РС и делото да се разгледа от друг състав на съда с произнасяне по същността на казуса.

На следващо място, без да се цени, че според РС - пълнотата на изложението е гаранция за правилен съдебен акт, изводите за допуснато нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН също са неправилни. Срокът по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН е инструктивен и цели постигане на бързина в производствата по налагане на административни наказания, с оглед и търсенето от законодателя възпитаващото въздействие на административно-наказателната отговорност. Друго тълкуване на тази норма би обезсмислило установения в чл. 34, ал. 3 от ЗАНН срок, с изтичането на който се преклудира възможността за налагане на административно наказание.

При наличието на тези недостатъци на обжалваното решение, последното следва да бъде отменено и делото да се върне за ново цялостно разглеждане от друг състав на районния съд.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решението на РС Брезник, постановено по нах дело № 139/2012 г.

ВРЪЩА делото на районен съд Брезник за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/